

Udvalgets indstilling om godkendelse af malersvend Oswald Christensen som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 7. november 1973

vedtoges enstemmigt med 128 stemmer.

Udvalgets indstilling om godkendelse af fru Elisabeth Hastrup som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 6. november 1973

vedtoges enstemmigt med 128 stemmer.

Udvalgets indstilling om godkendelse af maskinarbejder Thorvald Mikkelsen som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 1. november 1973

vedtoges enstemmigt med 128 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om nedlæggelse af Københavns havnebane mellem Langebro og Slotsholmsgade.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 16) findes i tidenden sp. 779).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Ved anden behandling skulle jeg på trafikministerens vegne svare på et spørgsmål fra hr. Holmberg vedrørende nedlægning af spor, idet hr. Holmberg spurgte, om sporene allerede var brudt op, da man kom med et lovforslag om at få lov til det. På det tidspunkt måtte jeg svare, at jeg var uvidende som et nyfødt barn. I mellemtiden er jeg blevet mere vidende og skal gerne fremsætte nogle bemærkninger om spørgsmålet.

Jeg kan meddele, at sporet på Bryghusbroen blev optaget i marts 1973 ved Københavns kommunes foranstaltning. Om grunden hertil har stadsingeniørens direktorat den 21. marts 1973, efter at sporet var optaget, oplyst over for DSB, at brodækket havde været i en så dårlig forfatning, at en udbedring måtte anses for at være en hastende opgave. Reparationen kunne enten udføres således, at sporet blev liggende urørt, eller således at det blev fjernet i forbin-

delse med reparationsarbejdet. I sidstnævnte tilfælde måtte sporet naturligvis senere genanbringes, såfremt lovforslaget mod al forventning ikke skulle blive gennemført.

Under reparationsarbejdets udførelse rettede det entreprenørfirma, der for Københavns havnevesen på Københavns kommunes vegne udførte arbejdet, en telefonisk henvendelse angående sporoptagningen til det pågældende baneområde inden for DSB. Under telefonsamtalen blev det fra DSB meddelt, at sporet ikke måtte fjernes, men det blev samtidig oplyst, at DSB ikke påregnede til sin tid at skulle genanvende skinnerne, og at disse derfor ville blive skåret i mindre stykker. (*Munterhed*). Formentlig som følge af en misforståelse i forbindelse med anden- eller tredjehandsreferat af den nævnte telefonsamtale har stadsingeniørens direktorat opfattet sagen således, at DSB havde givet tilladelse til fjernelsen af sporet. (*Munterhed*). Efter at sporet var fjernet, har DSB efter omstændighederne affundet sig med det skete og har anset sagen for så uvæsentlig, at den ikke burde indberettes til ministeren, men det er den altså blevet nu. (*Munterhed*).

Formanden: Jeg burde påtale munterheden i salen, men det er jo sjældent, at officielle skrivelser er så morsomme. (*Munterhed*).

Holmberg: Så vidt jeg husker, var det gamle J. C. Christensen, der engang sagde: der sker immervæk noget nyt i dansk politik. Det gjorde der dengang, og det gør der åbenbart også nu. Tidligere på ugen var vi vidne til, at en minister står op og indrømmer, at han er uvidende som et nyfødt barn. Det er vist aldrig sket før i dansk parlamentarisk historie.

Men tilbage til det svar, vi har fået. Det sker somme tider, når vi har fået et svar, at vi kan sige: frisk mod, Antonius, du haver jo intet ondt bedrevet. Det gælder altså ikke her. Ministeren kom med en forklaring om, at der jo ikke er sket noget særligt. Vi kan bare sige: gør det ikke én gang mere.

Vi anbefalede lovforslaget ved første behandling og kan også godt stemme for det ved tredje behandling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Så vil jeg også på den fraværende trafikministers vegne frembære min uforbeholdne undskyldning for mangelfuld oplysning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 131 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om beretninger angående Nordisk Råds 19. og 20. session 1971 og 1972 samt første samling af 21. session 1973.

(Første behandling af forslaget til folketingsbeslutning (nr. II) findes i tidenden sp. 738).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til folketingsbeslutning

vedtoges enstemmigt med 131 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet Nordisk Råds danske delegation meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til boligministeren af Guldberg, Henning Jensen, Bendix, Dahlgaard og Henning Philipsen:

„Hvilke oplysninger kan ministeren give folketinget om, hvorledes han vil administrere den regulering af visse private byggearbejder, som er fastsat i bekendtgørelse nr. 527 af 4. oktober 1973?“

(Forespørgsel nr. I).

Ordføreren for forespørgerne (Guldberg): Jeg skal blot på forespørgernes vegne gan-

ske kort motivere, hvorfor vi har bedt om at få lejlighed til at drøfte denne sag her i salen.

Det er klart, at iværksættelse af en rationering eller mængdekontrol, hvad man nu vil kalde det, som den, der er foreslået i cirkulæret, rejser en række problemer både for amter og kommuner og naturligvis også for de enkelte borgere og for erhvervet, og det er klart, at sådanne problemer kan give anledning til en hel del overvejelser. Vi synes derfor, det var rigtigt, at man med passende varsel, når ministeren havde haft lejlighed til også at drøfte sagen med de organisationer, der skal administrere ordningen, fik adgang til her at høre ministerens orientering om, hvordan man har tænkt sig at klare de problemer, der kan opstå, og få en drøftelse heraf.

Boligministeren (Svend Jakobsen): Den regulering af byggeriet, som forespørgslen angår, er en udbygning af den regulering, som regeringen gennemførte den 30. oktober 1972. Den daværende boligminister, Helge Nielsen, gjorde den 7. november 1972 her i tinget rede for baggrunden for denne regulering, nemlig den meget stærke byggevirksomhed.

Byggevirkensomhedens omfang var visse steder ved at overstige, hvad der var arbejdskraft og materialer til, og der var derfor fare for, at der ikke var tilstrækkelige muligheder for den udbygning af erhvervslivet, som måtte være ønskelig, bl. a. for at udnytte de muligheder, der er forbundet med vor tilslutning til EF.

Stigningen i byggeaktiviteten skyldtes alene en vækst i det private enfamilieshusbyggeri. Reguleringen kom derfor til at omfatte dette byggeri samt sommerhuse, bankbygninger o. lign. som servicestationer, garager m. v. Reguleringen blev henlagt til kommunerne, som skulle afstemme igangsættelsen af de regulerede byggearbejder efter den arbejdskraft og de materialer, der var til rådighed.

Før hovedstadsområdet, Københavns og Frederiksberg kommuner samt Københavns, Frederiksborg og Roskilde amter, som udgør et samlet byggeområde, blev der fastsat særlige bestemmelser. Her kunne den enkelte kommune ikke uden boligministeriets godkendelse udstede flere byggetil-